

ждребя, което ученици-ти му покрыли съ дрѣхы-ты си, а Иисусъ го възсѣднѣлъ и влѣзълъ трѣжественно въ Іерусалимъ.

Кога ся чюло, че Иисусъ влиза въ града, то народъ-тъ излѣзълъ, да Го посрѣщне съ най-великъ почестъ, като царь. Едни постилали дрехы-ты си по пътя, гдѣто щялъ да мине Той; други крѣшили финиковы вѣтви и хвъргали ги прѣдъ Него, а пакъ нѣкои носили такывы въ рѣцѣ, като прѣдъ побѣдитель и радостно выкали: „Осанна Сыну Давидову! Благословенъ грядый во имя Господнѣ Осанна въ вышнихъ!“

Послѣдни дни на земный животъ Иисусъ Христовъ.

Над-вечеръ въ тоя день Иисусъ отишълъ въ Виваніи, а на утрень-тъ въ *Понедѣльникъ* врьнѣлъ ся пакъ въ Іерусалимъ, гдѣто изново изгонилъ изъ храма Божій оныя, что тръговали.

Въ *Вторникъ* влѣзълъ въ храма, та приказвалъ различни спасителны поученія: доказалъ, че щятъ въскрѣснати мрътвы-ты, прорѣкълъ за разореніе-то на Іерусалимъ; под-